

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: Jiří Bejček

Téma a rozsah práce: Humanitární intervence OSN (119 s.)

Datum odevzdání práce: 10.1.2009

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Předložená diplomová práce se zabývá velmi aktuálním tématem, které jako téma diplomové práce u nás dosud nebylo zpracováno. V úvodu se uvádí, že chybí česká odborná literatura, takže diplomant musel vycházet převážně ze zahraničních pramenů. To však neplatí zcela, proto považuji za chybu, že diplomant vůbec nepracoval s českou literaturou jak obecnou, tak i s některými dílčími časopiseckými příspěvky k tématu humanitární intervence.

2. Náročnost tématu:

Z výše uvedeného vyplývá, že jde o dosti náročné téma, které vyžadovalo prostudovat množství primárních pramenů (zejm. rezolucí Rady bezpečnosti) i odborné literatury, ale také pochopit vztahy mezi zkoumanými principy a normami mezinárodního práva.

3. Hodnocení práce:

Lze konstatovat, že diplomant splnil cíle, které si vytyčil v úvodu práce. Práce je vcelku logicky rozdělena do tří velkých částí a celkem devíti kapitol, nichž poslední představuje závěr. Jako metodicky vhodný se jeví postup od obecného ke zvláštnímu, tj. od pojmu vnitřní pravomoci států ve smyslu čl. 2(7) Charty OSN, přes lidskoprávní závazky členských států a opatření Rady bezpečnosti podle kapitoly VII Charty, až po soudobou doktrínu „odpovědnosti za ochranu“ (*Responsibility to Protect*). Ovšem obsah dvou kapitol tvořících I. část ne zcela koresponduje s jejím názvem. Ocenění si zaslouží přesnost a důslednost právní analýzy, zejm. práce autora s relevantními normami Charty OSN a jejich doktrinárními výklady. Po formální stránce je práce napsaná velmi pečlivě, bez překlepů a chyb, odborným právnickým jazykem. Rovněž práce autora s prameny a přesnost citací je na vysoké úrovni. Pouze na s. 98 došlo k tomu, že asi technickou chybou vypadly poznámky č. 415 až 419.

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

Ke každé práci lze mít určité připomínky. Zde se domnívám, že snaha o co nejlepší zpracování nové a složité tematiky a ponoření se do anglicky psaných pramenů vedou autora k tomu, že opomíjí českou literaturu. Relativně menší pozornost také věnuje praxi států. V souvislosti s rozlišením mezi „měkkou“ a „tvrdou“ humanitární intervencí, které se jeví pro účely analýzy jako přijatelné, však chybí uvedení jak obecných typů, tak zejména konkrétních praktických příkladů „měkké“ humanitární intervence. Terminologie používaná autorem je přesná, snad až na výjimku na s. 118 (správně je Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti). Pro účely obhajoby nabízím dvě otázky: (1) Jsou kritéria R2P citovaná na s. 99 (shora) kritérii legitimacy nebo legality vojenské intervence s humanitární motivací? (2) Jakkoliv obecně souhlasím s právně-teoretickou kritikou čtyř argumentů pro mezinárodní odpovědnost za ochranu (s. 104-108), lze redukovat právní obsah závazků podle mezinárodních smluv o lidských právech jen na povinnosti státu vůči jednotlivcům na jeho území či pod jeho jurisdikcí? Neobsahují tyto smlouvy závazky *erga omnes partes*?

5. Doporučení:

Posuzovaná práce i přes určité připomínky svým rozsahem i obsahem představuje nesporně nadprůměrnou diplomovou práci, která by snesla požadavky kladené na rigorózní práci. Proto ji plně doporučuji k obhajobě a, s výhradou jejího úspěšného průběhu, předběžně hodnotím jako výbornou.

V Praze dne 10.2.2009

Prof. JUDr. Pavel Šturma, DrSc.

oponent diplomové práce